

7. évfolyam – Budapest, színházi előadás, 2026. március 10.

Jobbnál jobb programjaink vannak az iskolában, ám három héttel ezelőtt az osztályfőnökeink úgy döntöttek, hogy még egy különleges élménnyel meg lepnek minket. Az alapos szervezési folyamat után a hetedikes évfolyam felkerekedett, és – tanárai kíséretében – Budapestre utazott.

A program magvát a színházlátogatás adta: a Magyar Színházban a Rómeó és Júlia című drámából készült előadást tekintettük meg.

A kora reggeli vonatút csendesen telt; halk beszélgetések közepette a többségünk meghosszabbította az éjszakai pihenését, néhányan társasjátékoztak. Kelenföld vasútállomásról rögtön a színházhoz indultunk - ez maga felért egy második utazással.

A színház épülete kívülről egyszerű, akár el is mehettünk volna mellette. A belső térben már igazi színházi hangulat várta a csapatot. Miközben a belépőjegyeinket ellenőrizték, kedves emberek fogadtak minket, és segítettek abban, mit hol találunk. Rögtön láttuk, hogy ez bizony diákelőadás lesz, mert rajtunk kívül máshonnan érkező csoportok is sorban álltak a ruhatárnál vagy a mosdónál.

Várakozással telve mentünk föl a karzatra, hogy elfoglaljuk a helyünket. Az előadás hosszú volt még úgy is, hogy körülbelül a felénél leeresztették a függönyt egy 15 perces szünetre. A színészek lelkesen adták elő a szerepüket, kíváncsian vártuk a folytatást.

A függönyre rávetítették a reneszánsz korabeli Globe színházat utalva a korszakra és a dráma szerzőjére. A díszlet egyszerű volt, ám a mozgathatósága megengedte, hogy átalakítható legyen az adott helyzethez. A jelmezek megidéztek számunkra a dráma korát és a szereplők származását is (Capulet-ház: piros, a Montague-családhoz tartozók: kék). A színészek változatosan játszottak, a darab után megbeszéltük egymást közt, hogy kinek mi tetszett.

Az előadás után újra felkerekedtünk, és megint egy kisebb túra várt ránk a fővárosban. Csak a Deák térig használtunk tömegközlekedést, utána gyalog mentünk fel a Várba. A Lánchídon tett séta közben gyönyörű kilátás várt minket a fényes napsütésben ragyogó Dunára.

A vár tövében lévő lépcsősor megmászása külön sportolási alkalmat jelentett. Volt olyan, aki elfogadta Kriszti néni kihívásra buzdító szavait: *Ki ér fel előbb?* A lépcsősoron felérve sokunknak jólesett a pihenés közben elfogyasztott ebéd.

A szabadprogram alatt körülnéztünk a Várban, fényképeztünk, élveztük a tavaszt; majd villamoson utaztunk Kelenföldre. Még nem szálltunk vonatra, hanem a pályaudvar melletti bevásárlóközpontot rohamoztuk meg.

A hazafelé úton már bulihangulat uralkodott a mi általunk elfoglalt vasúti kocsiban, de volt olyan társunk is, aki már szívesen aludt volna.

Mindenki jó élményekkel gazdagodva ért haza. Köszönjük ezt a nagyszerű napot az Iskolának és a Szüleinknek!